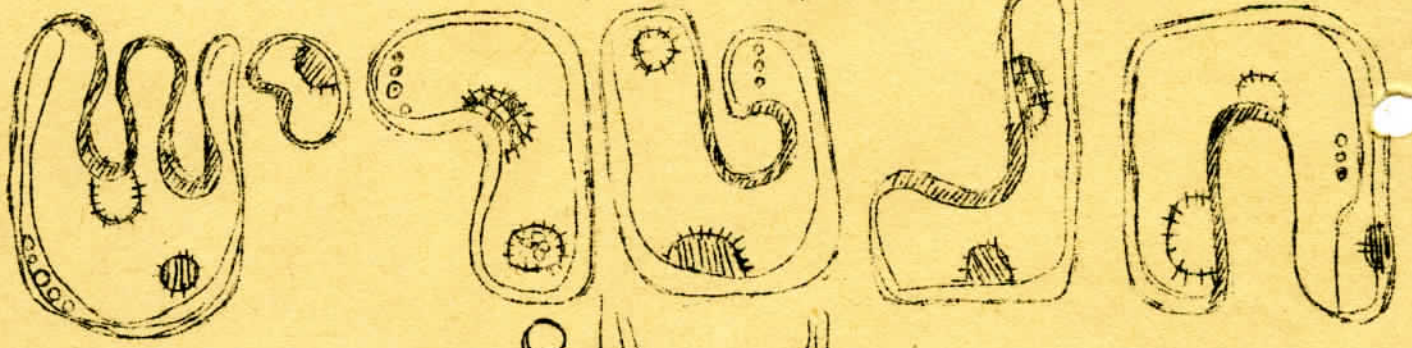

"חנסיט, ועוד

קצת"

בסאון חבת-ילדים.
קיבוץ כפר - הנטיא.

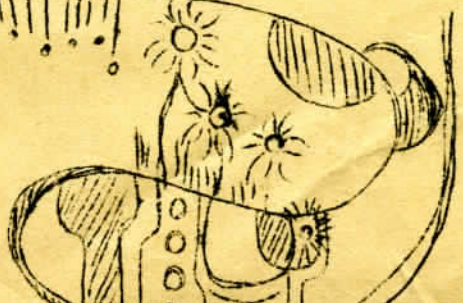

קצת...
עוד!

מהבירה תורחבת את האן חבת-ילדים.

יום שישי
ב' ניסן תשל"ו
2 אפריל 1975

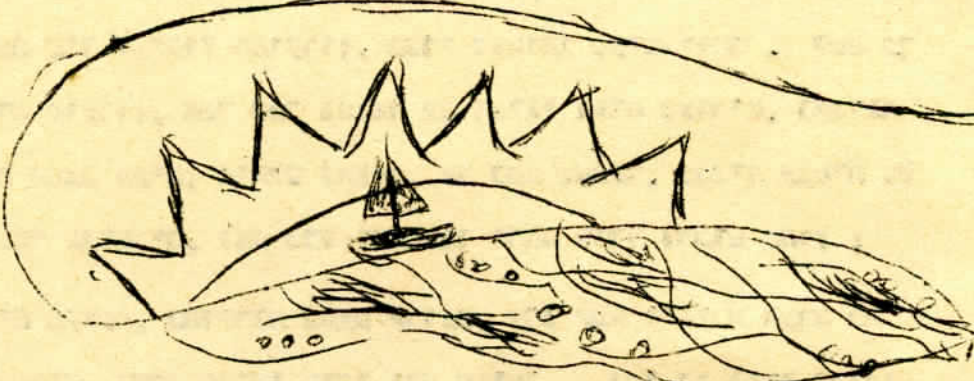
2.
 וְיִשְׁכַּח אֶת־עַיִן אֶתְכֶם...

אחרי מאמצי רבים, אני שוב חוזר אליכם. הפעם מלא יותר בתוכן, ובגודל הסגנון. אני מאוד מקווה שתזכו לקרוא אותי, ונמנען אסמה לקבל הגדרה והגדרה, מכל אתר מכם, גם ברצוני רק להזכירכם שכל כולי ערוך על ידי חברת הילדים בלבד, וידע שלדעת את לא נלעה ביי. אי לכן אני מאוד מקווה, שאת אכן ותקלו בטענה כי זהיא, אני מניח ל מראש.
אז קריאה בעימה

שלכם

"חנטריש ועוד קב"
העורך העורך.

נ.ב. ברצוני רק להזכירכם, שכל המאמרים הודפסו בערוך, במטעם ללא היקרותים שהם, וזאת לפי בקשת הכותבים.
לבוט שבע ורדה ולכל אלה שעוררו וגרמו לכן שהערוך אכן יצא לאור תודה שיומרת, ולמינל גוטר שעיסרה.

הפעם נפל בגורלי להוציא דברים אלו.
העלון הזה יצא לבטול, אחרי זמן נדנדוים והחננוים, לחבר'ה ילדנו, ואחרי כל זה, לבטול והוצאתו. אני מאוד מקווה שתעלון יוסיף לצאת בהדירות קבועה כאות לבעלי תרבות, וכנלי להחבטאות של חבר הילדים.
אני מאוד מקווה, שתהיה ושאר מכוניינים, יגיבו שחיי רק כך נוכל להעלות את הרמה, ולהפוך את עלונינו לעלון ש"חוריה ההיה הקריאה בו".
הפעם מחוטר מקום ורינוי והומר לא הודפסו יצירות נשירים והיה ים, ואונכ הסליחה.
לא נהיה לי אלה לאול לכן קריאה מהנה
ועינין רב-מחנות.
ליאור.

דו"ח מועדה - תרפ"ה

חברי המועדה: דורית, עליזה, אלוד (מרכז), דורי, יגאל, הפר פ, אורה, אדם, אילה.

המועדה נפגשת כמעט מידי שבוע, בימי חמישי.

1. המועדה מנסה לקיים פעילות בימי שישי בערב, על אף הקשיים במציאת מקום מתאים לקיים את הערבים, דבר שגורם ללא מעט בעיות.
2. מסיבת פורים אורגנה על-ידי צוות שהוקם למטרה זו, יש לציין שפעל די בהצלחה.
3. חילקנו את התפקידים השונים במועדה-תרבות, כך שלכל אחד יש תחום אחריות. ותחומים הם: ערבים חברתיים, לילות שישי, קניות וגזברות, וכ'ו.
4. יש בכוננתנו לחלק צוותות בחברת-ילדים, של 6 או 7 חבר'ה, וכל פעם יהיה על צוות אחר להכין איזה שהו ערב. לשיטתנו יש חשיבות רבה לחלוקת הצוותות, מכיוון שזה מאפשר כמעט לכל אחד לפעול ולהפעיל.

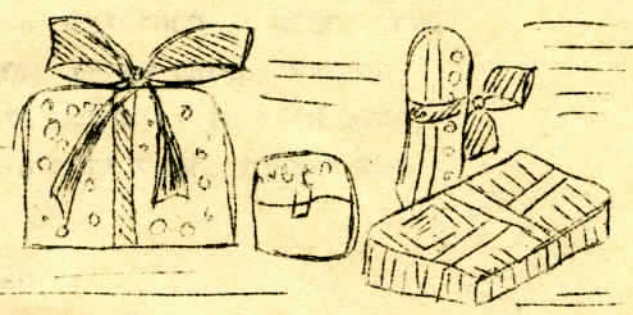
ניתן מועדת תרבות על-ידי עליזה-

... ואם בתרבות עיטוקנו ...

בהוקרה לצוות פורים.

בשבועיים האחרונים, הם עמלו וסרחו ועבדו קשות, וכל זאת כדי להבטיח, את הצלחת המסיבה, ולגרום לכל חברת-ילדים, הנאה מדונה וערב מהנה, ככל האפשר. על אף כל הקשיים שעמדו בדרכם (הומר יים לעזרה, הומר שהוזמן ולא הגיע, מקום מפורקם ללא השלם וכ'ו) הם עמדו במבחן בהצלחה רבה, ואני מוכרתה להודות, שהיה ערב נהדר וחמסיבה היחה באמת מוצלחת. תודה רבה רבה לכל צוות פורים;

דליה חבר.

ובכן מה רצייתי לאמר ?

פשוט רצייתי לאמר, כל הכבוד ! לנערים והנערות, לחברת-ילדים ;
 כשנכנסתי למערכת הזו, בחוד מספלת, לפני כמעט שנה, היתה שם שקיעה, דממה
 תרבותית, שמחוכה נשמעו נאקוח ובקשות לעזרה . אין מדריכים, מספלות מחלפות,
 אין פעילות, חרמון נכנסה לחברת-ילדים בשקט . חברה ? אכזבה ? התייתי לעצמי ;
 ואז לפתע, בבוקר חורפי אחד, על לוח המודעות של חודי המספלות, החלו לצוץ
 הזמנות דחופות, לישיבות על עתיד חברת-ילדים, חורנויות ניקיון במקלט - מועדון,
 מועדי פגישות וישיבות וחזרות ומסיבות, ופעמים בשבוע ערבי חברה ו...
 ויותר ימי השבוע, כולם חפוסים, כבר אי אפשר לדבר איתם, אין להם ערב אחד
 בשבוע, שהוא פנוי לשיחה, על דברים, ברומו של עולם, כגון הפעלה חברתית למשל
 (פעולות), יום י"א באדר וכ"ו ;
 הרגשתי שהם כבר למדו פרק בהילכות ההתנהגות והוא : " אם אין אני לי, מי לי "

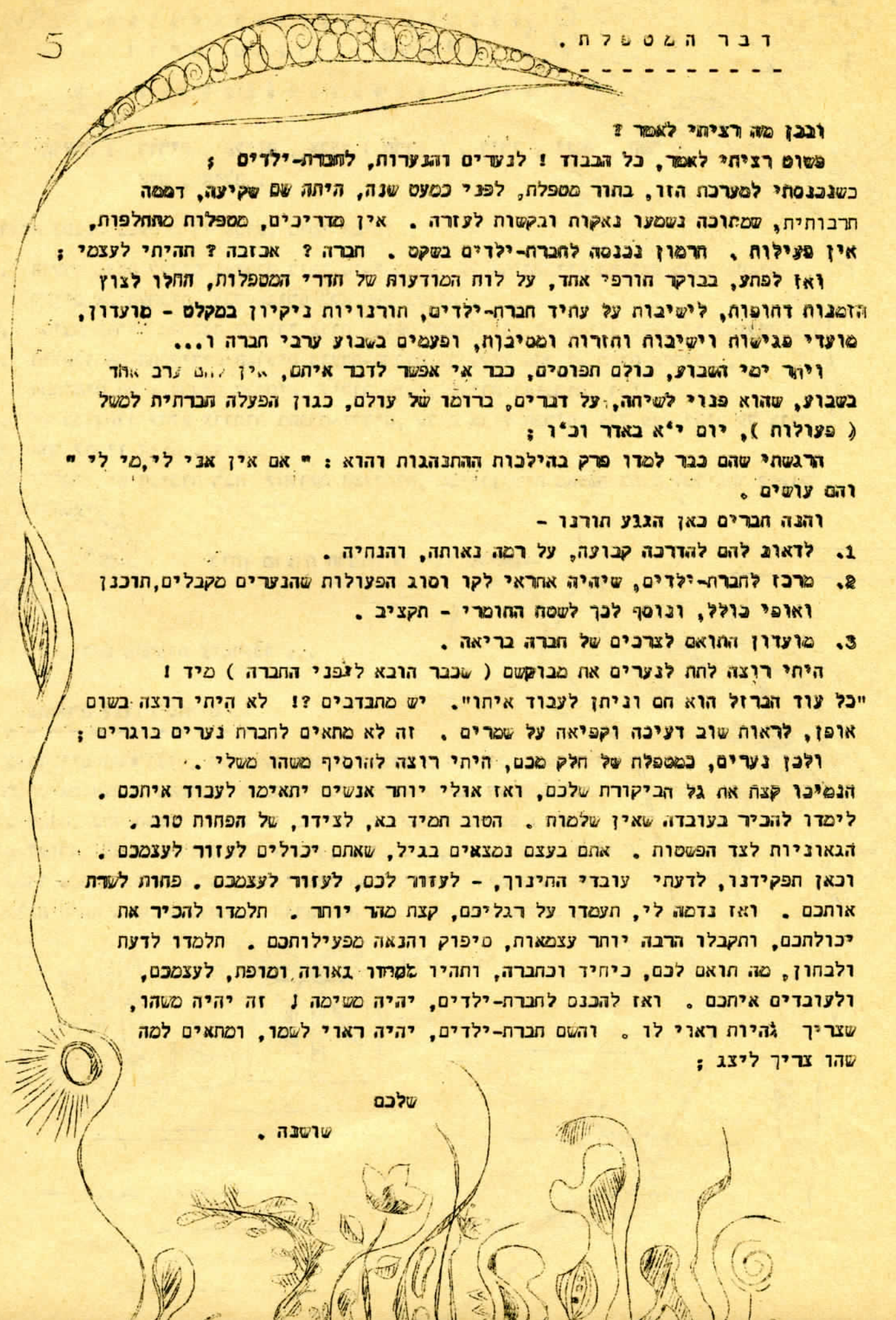
והם עושים . והנה חברים כאן הגצע חורנו -

1. לדאוג להם להדרכה קבועה, על רמה נאותה, והנחיה .
2. מרכז לחברת-ילדים, שיהיה אחראי לקו וסוג הפעולות שהנערים מקבלים, תוכנן
 ואופי כולל, ונוסף לכך לשטח החומרי - תקציב .
3. מועדון ותואם לצרכים של חברה בריאה .

הייתי רוצה לתת לנערים את מבוקשם (שכבר הובא לצפני החברה) מיד ו
 "כל עוד הברזל הוא חם וניתן לעבוד איתו" . יש מתנדבים ? ! לא הייתי רוצה בשום
 אופן, לראות שוב דעיכה וקפיאה על שמרים . זה לא מתאים לחברת נערים בוגרים ;
 ולכן נערים, כמספלת של חלק מכם, הייתי רוצה להוסיף משהו משלי .
 הנשיכו קצה את גל הביקורת שלכם, ואז אולי יותר אנשים יתאימו לעבוד איתכם .
 לימדו להכיר בעובדה שאין שלמות . הטוב חמיד בא, לצידו, של הפחות טוב .
 הגאונות לצד הפשטות . אחם בעצם נמצאים בגיל, שאתם יכולים לעזור לעצמכם .
 וכאן חפקידנו, לדעתי עובדי החינוך, - לעזור לכם, לעזור לעצמכם . פחות לעדת
 אותכם . ואז נדמה לי, העמדו על רגליכם, קצת מור יותר . תלמדו להכיר את
 יכולתכם, ותקבלו הרבה יותר עצמאות, סיפוק והנאה מפעילותכם . תלמדו לדעת
 ולבחון, מה תואם לכם, כיחיד וכחברה, ותהיו למודו גאוה ומופת, לעצמכם,
 ולעובדים איתכם . ואז להכנס לחברת-ילדים, יהיה משימה ! זה יהיה משהו,
 שצריך להיות ראוי לו . והשם חברת-ילדים, יהיה ראוי לשמו, ומתאים למה
 שהו צריך ליצג ;

שלכם

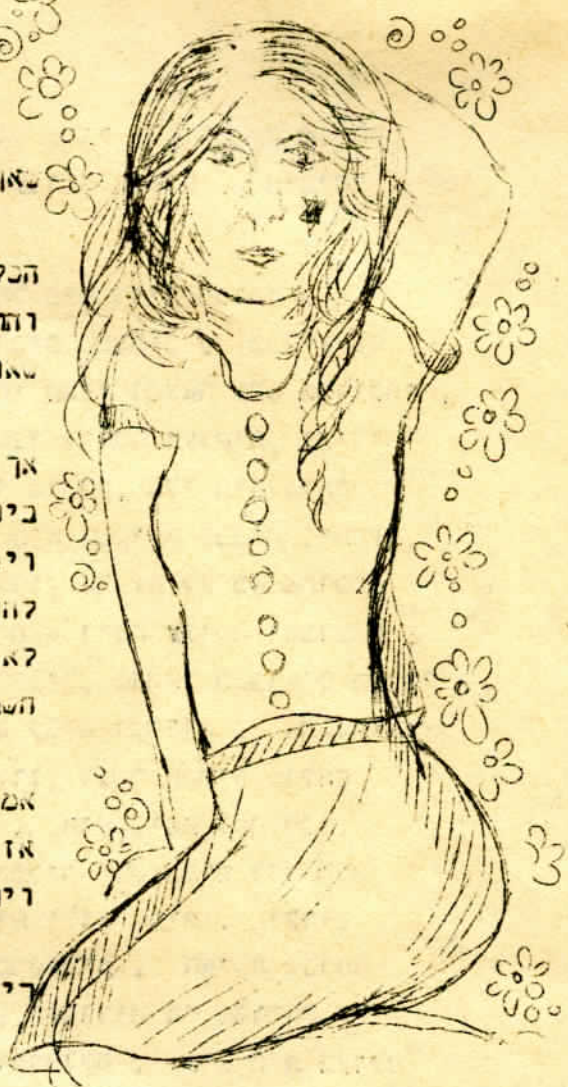
שושנה .

ישנה בעיה מאוד מפריעה לי כבר הרבה זמן, ואני חושבת שאין לנשה אחריים, והרי היא בעיה. "ריקודי העם"; כפי שודאי ידוע לכם, ריקודי העם במשק, בהשוואה לריקודי הסלון, אינם מזדמנים במשק לעיתים קרובות, מכיוון שרוב ודורב "החזק", מעדיפים את ה"סלונים", לעומת ריקודי העם, שאותם נוהגים לרקוד הבריה "צעקנים" פחות; אני לא באה בטענות לאלה המעדיפים את ריקודי הסלון, אך למה החוסר היתהשבות מינידים, כלפי אלה המעדיפים ואוהבים לרקוד ריקודי עם? ומדוע שכבר טוף כל סוף יוצא ויט ריקודי עם בהדר האוכל, יש להץ עצום ממספר אנשים להוריד את הסליל, ולשים במקומו סליל לסלונים? מדוע לא נוהגים, גם לבעלי טעם שונה להנות? ולמה חוסר ההיתה-השבות הזו?

יש לי הרגש. זוהי השפעה של ה"מתנדבים" הנאים מהחוץ, אמנם צריך גם להם לחת להנות, אך אם הם כבר באים אלנו אז למה שלא ניתן להם קצת מההתרבות שלנו? למה שלא ילמדו ויראו את המיוחד לנו?

אני מאוד מקווה שאותם הבריה, שהמיד מנסים להרוס את ריקודי העם, יחשבו גם על הצד שהעלתי פה, ושהמצב יתנה; ארנה נמנוב.

גיל הנעורים, כאוסף ניגודים ...

(ניתן לעלון ע"י טרה)

- התרכזה ב"אני" - מסירות לכלל.
 - אהבה לזהסת - אכזבה מהירה.
 - רצון לחיי חברה - צורך התבודדות.
 - נהירה אחרי מנהיג - נפירה בסמכות.
 - צורך בדמות להיזדהות איתה - צורך בהיתמרדות.
 - הומרנות - אידיאליזם.
 - התנזרות - הרגנות.
 - גטות לזולת - רגישות מפני פגיעה.
 - אופטימיות - פטימיות.
 - תוקפנות - פחד.
 - עצלנות - הדיבור.
 - רצון להנאה מידיה - נכונות לפעול למען מטרה נעלה.
- איך מטבירים את הניגודים? (1). בצורה ביולוגית-הורמונלית.
- (2). התעצמות הדחפים המיניים. (3). להץ חברתי חזק.

ג ג ר ו ת - א י ז ו ן ה נ י ג ו ד י ם

בחרנו בעבודת אזרחות - " ערביי ישראל ", לצאת לישוב ערבי ולשוחח עם משפחה ערבית . הלכנו שלושה חברים, לכפר טובא, וחזרנו משם עמוסי חוויות . ניסיתי להביא ממה שעבר עלינו, בקיצור על דפי העלון ;

יוליס, בחור צעיר ושדחן, יליד טובא, לקח אותנו אל בית דודו בטובא . ביתו נראה עזוב ומפורא מבהוץ, לעומת ביתי הפח העלובים שמסביב . כשהיגענו הסתכלו עלינו האנשים בהשדנות ובסקרנות, וממש הירגשתי שאני נמצאת שלא במדינתי הכל שונה, ההתנהגות, האנשים, הבתים והסביבה . נכנסנו לווילה הענקית, וגיליתי שוני מוחלט לציפיותי . מבפנים הבית בנוי בטעם ערבי מובהק, שלי היה נראה כחוסר טעם ממש . משפחה זו היא עשירה, ואת כל הכסף היא השקיעה בבניית בית זה, וזה נראה כאילו הם מנסים לחקות את העולם המודרני שלנו, אך זה לא בא מתוכם, ואתה נחלק בעירוב של סגנון ערבי ו"קיצ" בהמון צבעים - וילה עצומה ומכוערת האישה, (ערביה סיפורית שמנמנת), קיבלה אותנו בחיוכים, שנראו כצבועים בעיני ולקחה אותנו לחדר "הסלון", שהיה מרופד בהמון שטיחים עבים וכריות . הרגשתי נוח שם, אך זרה להם ולתרבות שלהם . יוליס נכנס לסלון, וגרר אחריו שולחן וכסאות, וכדרך בדיחה אמר " תרגישו בבית ", והיטיב . הוא ניסה לתת לנו הרגשה כאילו שהם מתקדמים וחיים בעולם נאור ומתפתח והסביר ששם שמים לנו רשת חשמל, פה משפצים וכ'ו " ... מבעד לדלת הציצו בסקרנות ילדי הבית . ילדים עזובים ומלוכלכים, שהלבישו עליהם סחבות וכל מיני סמרטוטים . האישה נכנסה כשנידה משקאות וכיבוד, - ממש שפחה, כל עבודות הבית, העבודות ה" שחורות " מוטלות עליה . כשבאים אורחים, היא עושה את שלה, ומסתלקת . היא חיה בעולם שלה, לטפל במשק בית ולעשות ילדים, וחוזר חלילה ;

התחלנו לשוחח עם יוליס . שאלנו אותו עם הוא מרגיש בנוח בישראל ? - תשובותיו היו חיוביות ! יוליס עובד בקיבוצים הרבה זמן, והא מבסוט ומרגיש כמו בבית . יש לו חברים, חברים והוא לא מנסה להסתיר את זהותו . וזה שהוא ערבי זה לא " מפריע " לו, לפי דבריו, לחיות כאן . קראו לו בעבר כל מיני מקרים, לא נעימים פעם חשדו שהוא מרגל לטובת האויב, והציקו לו . הוא שירת בעבר בצה"ל, ושם פגש במקרים של יחס עויין וסיפר, שפעם חיל אחד התחמם עליו וקיללו " ערבי מלוכלך, ערבי מזוהם " וכ'ו, " אך דאגו להכניס את החיל הזה לכלא ", מספר יוליס . המשפחה שלו לא היתנגדה לשרותו בצה"ל, אך בכפר עצמו היו לכך כמה מתנגדים, והוא אף רכש לו כמה " אויבים ", ולא פעם היו אף כאלה שרצו " לערוך " את ראשו . וכאלה שרצו להסגירו לסורים . יוליס טיים את דבריו, "...ככה זה, יש לי שונאים ויש לי חברים, ואני בלחץ מצד הכפר, כי בכל זאת אני ערבי ... ולחץ מצב ומדינה, - כגון צול, עבודה בחוץ, בחברה הישראלית והזהרות שלו ;

ביקשנו שיקרא לאחיו, בעל הבית, . אחיו היה ישונה ממנו, מבוגר יותר ורציני לעומת יוליס שהיה פתוח יותר, ודיבר בנימה אישית, אחיו היה סגור יותר, הססן ומידי פעם שאל אותנו אם אנו כותבים לעיתון ? משענינו שלא - נירגע . אחיו יליד טובא, הוא חי בטובא ולא יוצא ממנה בדחיפות כמו יוליס . הוא סיפר על הבעיות הכלכליות והמופשטות יותר, והברגע ששאלנו אותו שאלות בתחום אישי יותר, הוא מיד היתחמק . הוא טען " אנשי טובא מקופחים מאוד, ועשרים ושש שנה הם מבקשים חשמל, מרפאה ורופא! ועוד כל מיני דרישות . כמו כן היו לא כמה בעיות עם מט הכנסה, וטוען שזה בגלל שהוא ערבי, יש הפליה . עוד הוא סיפר, שפעם אף שקל עם לעבור לצד הסורי או הירדני, אך כל מיני מבקרים שבאו משם, המליצו לו שלא כדאי לו לעבור, והוא החליט להישאר .

אחיו של יוליס, נתן לי את ההדגשה, של " הערבי הטיפוסי " - נימה שלילית בדבריו, ביקורתי על הממשל הישראלי, מטעונן, סותר רבות את דבריו, ו כל כך משלים עם זהותו כערבי - ישראלי . יוליס לעומת זאת, נהפך יותר ויותר לישראלי, - שבע רצון במצבו ולא מתאונן ;

השאלות שלנו נגמרו, והמשכנו לשוחח על כל מיני נושאים, שהם ואנחנו העלנו . לסיום, אני נהנתי מאוד ! הם שונים ומעניינים מאוד ! עזבנו את כפר טובא בהדגשה שההכרות מקרוב עם שכננוהערבים, עדיפה על "שמירת המרחק" ועבודה בשטח עדיפה על קריאה מטפרים, היא מוחשית יותר, מציאותית יותר ומהנה !! לסיום אני קוראת לכל החבר'ה, לצאת וקטור קשרים עם שכננו הקרובים, - בטוח שתגלו עולם מעניין, שאולי לא ידעתם עליו, ותראו שמצדם הם מאוד שמחים להכיר ולהיפגש . זוהי חרויה לא נורמלית !!!

מרכ בן-אבי .

א ח י ם

ונחאחד אחים,
כולם מאב אחד .
הנחאחד בנים ?
בנרית אחת, -דמים !
- ליאור .

אז למה לא נביא לו,
ברכה
כסוב היום .
ואח אחד בודד,
ואח שני נדוד,
שלישי שוכב גזנה,
ורביעי בווה .
יבואו כל אחי,
יכסו בצילי,
כי את כולם אוהב,
כולם בנים הם לי .

קרוב מאוד אלינו,
יש שמה, לנו
אח .
רחוק מאוד הוא לנו,
וגר לו שם
בכרך .
אז למה לא נלך,
לראות לו
השלום ?

כתבה - שרון מרכזת חברה-ילדים

אתם ודאי חושבים שאחרי שהקמנו רע, וקצה, באמת רק קצת, הצלחנו להזיז אותכם, והכנו חזרה לשרון וככהנו מנל העסק. ובכן - טעות !!

דודו - את רוצה ואם לא, ממלא כרגע את הפקיד מרכז חברה-ילדים. והוא דואג לכך שאט פה ושם אנחנו נוטים להירדם - נקבל צביטה קטנה בטוסיק. אז ככה -

פעילות תרבותית מה שנקרא, לא חסרה. יש לנו ועדת תרבות שפועלת בהחלט יפה, ובצורה פחות או יותר סדירה. חוגים יש לנו: סריגה, ריקודי-עם, בדמינסטון. ועדת תרבות מארגנת מסיבות בימי שישי (לפעמים), והיא גם האחראית לחוגים הנ"ל וכן לערביים חברתיים - יש לנו פעמים בשבוע, (ולנו אין בעיה של תורנים - פשוט קבענו תור, והחברה עומדים בו די יפה). גם לשטיפת המועדון קבענו תור שכולו מורכב מזוגות - זוגות של... בנות. (אני כבר שומעת את החסידות של "התנועה לשחרור האישה" צועקות "גוועלט!". למה באמת רק בנות? כי החלטנו שיהיה הרבה יותר יעיל, מהיר ונקי נשתי בנות ישטפו, מאשר כל פעם בת ובן, כשהבת המסכנה חצטרך בטופו של דבר לשטוף לבדה). כל זה לגבי הצד התרבותי, בילדו.

אך גם בצד האירגוני חלו שינויים ותזוזה: בחרנו לעצמנו מזכירות חברה-ילדים, שיש בה נציג מכל כיתה, שתוכל לטפל בעינינים שלא דורשים כינוס של חברה-ילדים. על הפרק כרגע עומדים סעיפים די רציניים. למשל: כל עניין תקציב חברה-ילדים, שלגמרי לא ברור מהו ומאין הוא נא. יש גם עניין של מועדון, שזקוק שזקוק לשיפוץ נוראי ואכילו העברת מקום, ויש עוד כל מיני שלא פה המקום לפרטם.

מה ששכחתי להבהיר הוא, שבחרנו לנו גיזבר, והרעיון הכללי הוא, שהוא יהיה אחראי על התקציב. איך מה וכמה - בישיבת מזכירות צריך להחליט. אנו גם מקימים כל שבוע, (כמעט) ישיבה משותפת של חברה-ילדים, ובה עולים נושאים מנושאים שונים. ובישיבה הבאה אנו אמורים לדבר על נושאים ברומו של עולם כגון: חברה-ילדים - כמה קבוצות גיל? מאיזה גיל בכלל? וכ"ו. אך גם על נושאים שלום דוקא ברומו של עולם, יש עלינו לדון בהם, למשל: "מה נקנה עם הכסף של הגדר?".

ומה פרוש "הכסף של הגדר"? שמעו - נתבקשנו, הצענו (לא יודעת), לעשות מבצע "גדר בסחון", כדי לחסוך למשק 12,000 (!) ל"י. המבצע נעשה נגיוס בשבתות ואחה"צ. בחמורה אנחנו מקבלים סכום כסף, ועלינו להחליט מה ברצוננו לעשות איתו, וישנם הצעות רבות. נושא נוסף שעלה בישיבה האחרונה הוא אי שביעות רצון מועדת נעורים. בהיתחשב בכך שהועדה מחליטה החלטות שנוגעות ישירות לנו, נוצרה הרגשה שלא שואגים לדעתנו, ולא מדווחים מה נעשה ו/או הוחלט בהן (ענין הדיווח אולי זו אשמתי הבלעזית - בחור נציגה (לשעבר), אך נראה לי שגם עם דיווח המעורבות כלל אינה מספיקה). הוחלט לקיים ישיבה פתוחה של חברה-ילדים וועדת נעורים. גם עלון יש, כפי שאתם רואים - ועל כך ליאור יבורך - על שלקח את היוזמה להוצאת העלון ה-5 (!) לשנה זו.

אם נסכם נראה שלמעשה חברה-ילדים היא כמעט חברה עצמאית בחורף חברה המשק - ונקווה שגם החיחסו אליה כך, ובכלל שתתיחסו;

לאחר לחצים עצומים מצד עורך העלון, (פתקאות תזכורת על דלתי, בקשות של ליאור, קריאות וצעקות ובעוד מספר שיטות שהם מלהזכירם מעל גבי העלון ה"אנטלקטואלי" הזה) .

טוב, אמרו לי סתם "לכתוב שטויות", או כפי שמכנים זאת ילדי הירדן "בולטים", (ואין אני צריך להזכירכם שבזה אני לא חלש !) אז לציין, כן, מה בעצם זה היה ? אה כן, מאמר לעלון, מהו שלא יע בפוליטיקה או בכלכלה או במדינותנו הלא סוטאליטארית על חלקיה הקומוניסטים או הסוציאל-דמוקרטים אנטי פאשיסטים שנוגד את הקאפיטאל-יזם על צדדיו הדקטטוריתיים פרו-מרקסיסטים שלא נכללים בהסכמי... על מה אני מדבר ? איזה שטויות אני כותב ?! אתם הושבים שאני אידיוט ? אז מה אתם מבזבזים את הזמן שלכם בקריאת המאמר הזה ?

א י ד י ט י ם !!!

אורן קולינס .

ספור בהמשכים . (מאת רוני ורון)

" התותים של דיתמה "

אפיזודה מיטית .

בכנסתי לתור - איזבלה ישבה על המיטה .

" מוחק תשבתי שעזבת את העיר "

" WELL - YOU CAN SEE IT'S STILL HERE "

איזבלה הייתה בנויה כהלכת, כל המאה הישעים סנטימטר שלה היוחלקו על מאה קילו

מוצקים ובריאים . שרירה המסורגים הבריכו לאור הנורה הדלוח .

" איפה התותים ? " - שתיקה קבדה .

שלפתי את הסכין מהעל, ובקשתיחוח שאילנו קלינס איטכורוד לא היה מיחביש בה,

טיננתי מבין שיני שנית, " איפה התותים ? "

איזבלה קמה מן המיטה . במקום שבה ישבה נשארה ערמה בגדים . גופה הרענן

טיננור את ניני . מיד הרכבתי את משקפי השמש . היא התקרנה לעברי .

בדקות שבאו אחרי-כן טילנו גמיטעולי גן העזן . בו נרגע ניזכרתי בגליחות

שהטיל עלי ראש ה 5 5 5 - שרות הביון הסמוראי, התעשתתי ולפתי את צווארה

בין ידי הפלדה שלי .

" איפה התותים ? "

היא היתעקשה ! לא לותרם בתר שרות הריגול הנגדי של הותיקאן דוקא בה .

סגרתי את אצבעותי על גרגרתה . בחירחור גטיסה אחרון היא מלמלה :

" ה...ט...ב...מק...מק...ר...ר... " .

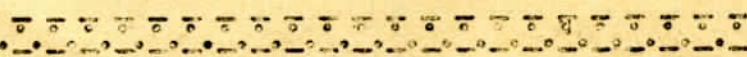
קמתי מהמיטה, אור הבוקר שכבר נכנס דרך החלון האיר את גופתה של איזבלה

בצבעים היווריים .

נפרדתי מעל הגרפה במכת אורון, וכניתי למטבח . ניגשתי למקרר, שם בקערה

כתולה היו מונחים התותים .

לקחתי את התותים, שפכתי עליהם שמנת, ולפתע גיליתי שאין כפיות במגירה ...

איך היתגברתי על משבר התותים ? כל זה בשבוע הבא, באפיזודה מיטית

למה אין כפיות בבית ?

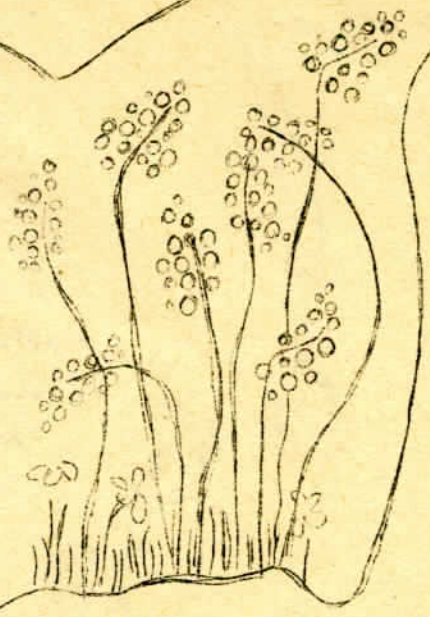

גמרנו את עבודת הגמר . ואולי לא , אולי זו רק התחלה ?
למשהו אחר ?

מוכרתה אני לציין, נפי עבודה זו ליסדה אחי הדבה, ולא
רק מכהינה החופר גרידא . בפעם הראשונה הייתי צריכה
להתהלס על חוטר רב ביותר, לארגן אותו, ולהגישו בצורה
מובנה . נראה לי כי זהו חלק חשוב ביותר בחכניה הליסודים,
וכמה שקיללתי בשלבים מסוימים את ההמצאה הזו, אני שמה
שהייתי צריכה לעבוד איתה . אך רוצה הייתי להציע כמה הצעות
עזר, למתכוונים להכין עבודה כזו :

1. כדאי שתהיה אמא מדפיסה, ורצוי שתדע עיברית .
2. לקנות הרבה קפה, כי נכוננו לכס ימי עצבנות ומתח .
3. ולבסוף, לבחור נושא שלא יתחיל לשעמם באמצע, כי אז
יתרוסק אדם עצבני שלישי - והוא, הבודק, וזה לא טוב!

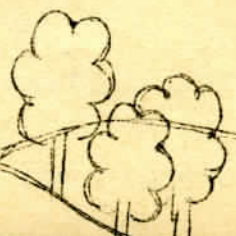
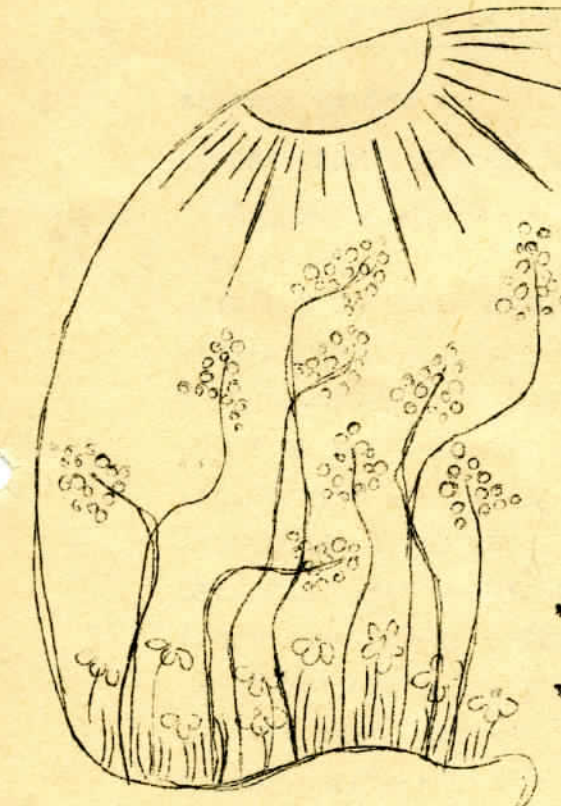
עליזה חצור .

משלוח מצות - על המצוה ג .

ברצוני להביע דעתי, על מנהג משלוח המצות בפודים,
שקיים מזה שנים בחברת-ילדים .
ראשית, משלוח המצות גורם כמעט תמיד סתם-בפש גדול,
וזאת מכיוון שההבדל בין המצותות הוא כה גדול ?
השנה בהגלה לנו נושא זה בכל מערוטיו, ראשית כמה
ילדים, שמעולם סה לא קיבלו משלוח מצות . והיו גם אלו
שקיבלו מספר של מצות, דבר זה נבע מחוסר ארגון ;
דבר נוסף שהיהגלה לנו השנה, הוא ההבדל העצום בין
שחנה אחת לשניה, דבר שכאמור גרם לאכזבה די ניכרה .
לפי כך, ברצוני להציע, או שיבוטל לגברי הנוהג הזה,
או שיקבעו טכום מינצרות, וטכום מקסימום, וכך נגיע
ליחוד-ייווריון, כי יכולה להיות מסיבה טובה מאוד, ואחרי
החלוקה המזונה הבר"ה מתאכזבים והמסיבה מתקלקלת להם .
ו ח ב ל ;

אחמר עדר .

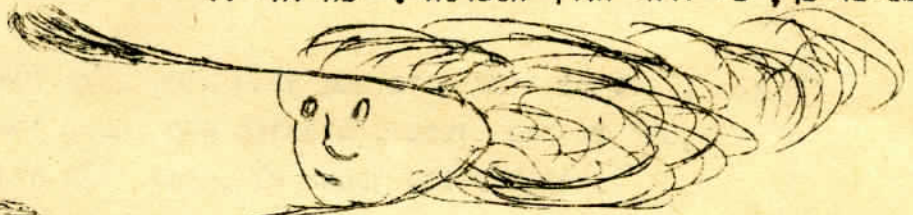
... כן כן ככה זה ...

הרבה להגיד עלי, (כמו על כולם), לכתוב משהו לעלון של הברת-ילדים, העומד לצאת בקרוב .
 אנסה לעלות בהיזמנות זו, בעיה כאובה, שהיא "עקב אכילס" של הברת-ילדים . אך לפני כן
 יהיה רוצה לומר בכנות, שבזמן האחרון, ממש מתחילים להרגיש את ההיתעוררות בהברת-ילדים,
 לאחר מאמצים של כמה חבר'ה . יש לנו הרבה ישיבות, ערבים חברתיים, כל מיני פגישות ומ-
 טיבות משותפות אשר רובם מתקיימים במועדון . וכאן אנו נתקלים וטובים לבעיהנו - היא בעית
 המועדון של הברת-ילדים . והנאיט במועדון הם כה גרועים, עד שכל פעולה המתבצעת בו, מקבלת
 גוון עכור בשל המבנה הפנימי שלו . המועדון שלנו, נמצא במקלט קטן מאוד, ולאוד קשה לעשות
 בו פעולות הדורשות מרחב תנועה, כריקודים ומשחקים . האינסטלציה לא פועלת, ואין מיט זור-
 מיט . קר מאוד בהורף, מעלה טחב וריח של ערבש ;

לדעתי לא כדאי להשקיע הרבה במקום הזה, אלה עד כמה שהדבר ניהן, לעבור מהר ככל האפשר
 למקום אחר, (ישן או חדש), אפילו אם כרוך הדבר בקצת הוצאות, מכיוון שכל הוצאה הנערכת
 במקום הנוכחי כרגע, היא לפי דעתי, הוצאת כסף לשווא, מכיון שהמבנה רעוע ;

סה"כ אין בכוונתי להיתלונן, כשום רביתי לספר לכם בקצרה, שהברת-ילדים פועלת, ופועלת
 טוב, לשרות הכל . וכל הכבוד להבר'ה שבאים ומשתתפים בכל הפעולות השונות, וההישתתפות
 היא כמעט מלאה . אז באמת כל הכבוד ליוזמים, למכינים, למארגנים השונים בקיצור לכולם
 המשיכו כך, כי זוהי הדרך הנכונה ! כה להי !!

אבישי פרלסון .

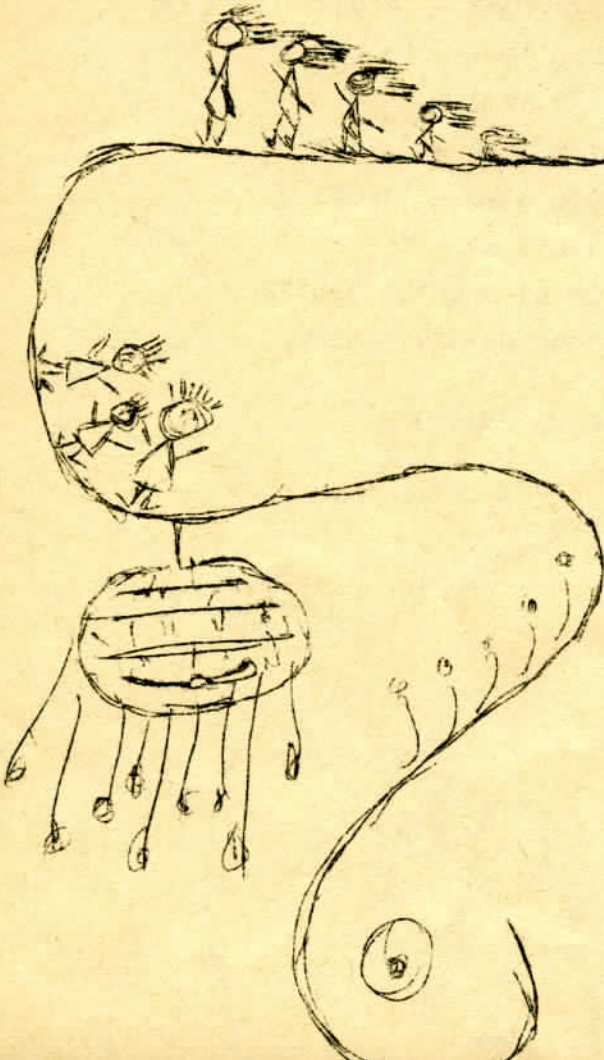
אך איפה, איפה הם הצעירים ההם ??

כפי שודאי ידוע לכם, עתיד המשק הלוי בנו
 הצעירים . לכל ענף יש צעיר או צעירה (גילאי
 15-18), וכאשר מרכז הענף פוגש אחד מהם, טוב
 לו על הלב והוא ודאי אומר לעצמו: "אהה, איזה
 עויד, אני כבר רואה את המיליונים זורמים..."
 אז תשאלו למה אני חוסר ? שאותנו ענף ה-
 חולה הישארותם מחוץ לחמונה !! אמנם המיליונים
 זורמים, אך מי יקטוף ויגדל את הזהב הלבן,
 בעוד מספר שנים ?

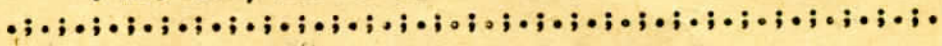
אז הברת', והכוונה בעיקר לבני ט' י' וי"א
 ה ת נ ד ב ו, ובואו לענף החולה !!!

בוגר י"ב

אורן קולינס .

חרמון (כיחה ט') לחזור פטיול שנתי, זה עתה .

איך היה הטיול ?

- נהדר, מקשים, לא נורמלי, אגדה !

וזאכל ?

= חרה !!! לחם עם שקולד - איכס ומשמין !

איך היו המדריכים ?

= אף אחד מהם לא היה יפה, חוץ מנהגי האוטובוס (שלא נגע

מצרות), ושחדעי לך שאפילו המורים היו הפעם בסדר .

= וזוליכה קשה אבל מונה .

איך היה האירגון ?

- מדריכי בית-ספר שגה היו 100% . האכטניה לוכטוס, לא

רצינו לחזור הביתה, הנרף נפלא, לא היתגעגנו הביתה .

הבנים של המסק - אגדה, נחמדים ...

- העיפו שלוש בנות מהטיול - הן עישנו .

בסייה הטיול היה אגדה, למרות שלא היתה לנו מטפלת, (מקס

התימר ליהיות מטפלת, אך לא היצליח), - הסתדרנו יפה !

- המסלול -

יום א' - ואדי קלט, שהיה בחוץ אמת מים, קריר ומרענן .

יום ב' - ואדי משמר, מלא מאובנים . סיפוט בוד של 90° ,

חריה בפני עצמה, לא האמנו שנגיע לסוף .

יום ג' - מעין עין-גדי .

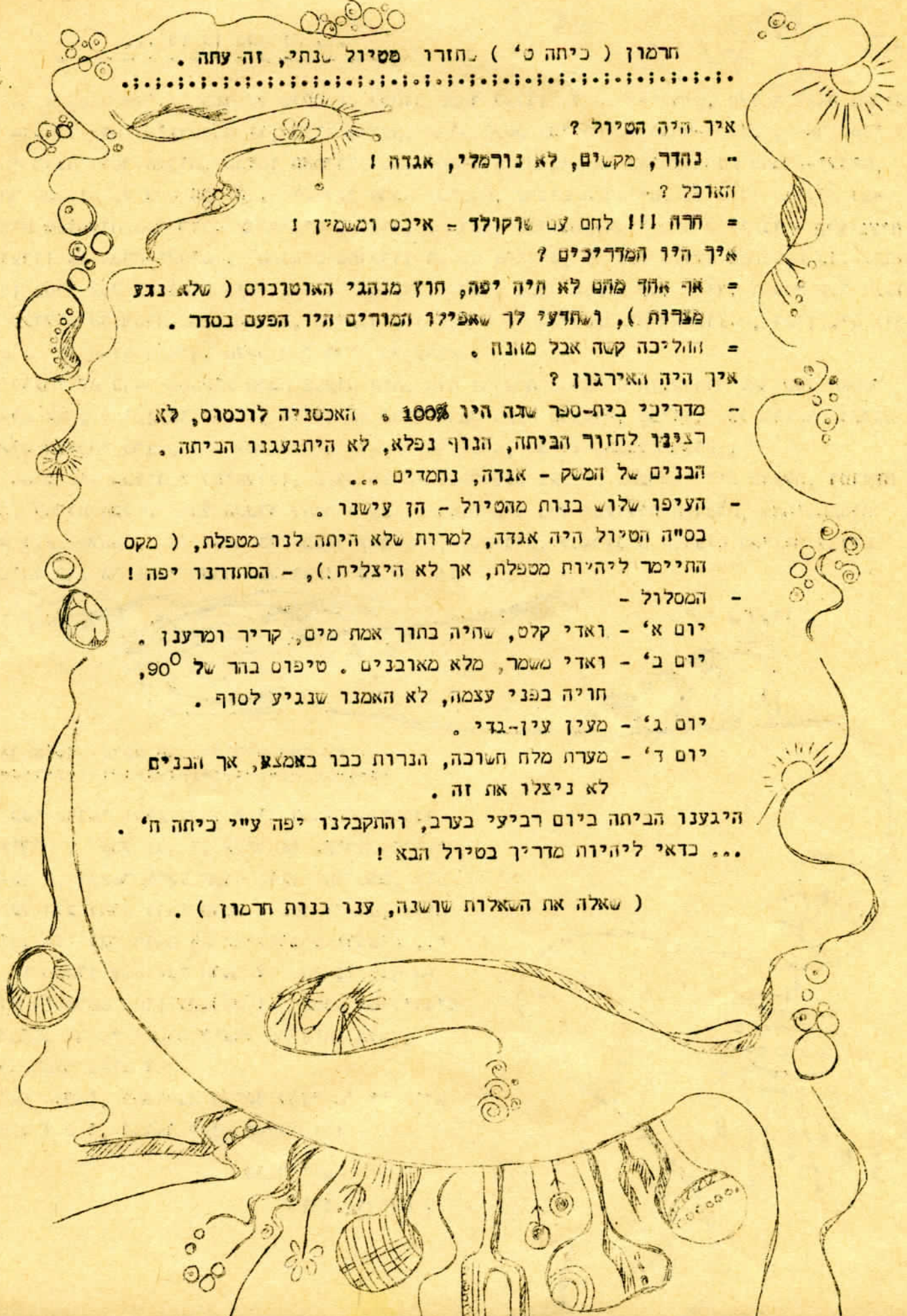
יום ד' - מערה מלח חסוכה, הנרות כבר באמצע, אך הבנים

לא ניצלו את זה .

היגענו הביתה ביום רביעי בערב, והתקבלנו יפה עיני כיחה ה' .

... כדאי ליהיות מדריך בטיול הבא !

(שאלה את השאלות שושנה, ענו בנות חרמון) .

זה לא מכבר, החקים בבית מפרנו סימפוזיון, בנושא "יחסי מורים ותלמידים" .
 בסימפוזיון זה השתתפו חלק ניכר מהמורים, וכמעט כל התלמידים .
 בתחילה הובאו כמה טענות מצד התלמידים, ומצד המורים, ולאחר מכן התחלקו
 לקבוצות דיון, כשבכל קבוצה ישבו כמה מורים . בעקבות השיחה הנייל, התעוררו
 אצלי כמה מחשבות בהקשר לכך, ואני מביאה אותם מעל דפיים אלו ;
 לפי דעתי, לפני שאנו גוזלים דעתנו ליחסי מורים ותלמידים, יש לנשט ולנסות
 לבדוק את יחסי התלמידים לתלמידים . אני מרגישה שאיפה שהו, היחסים השתנו .
 אני מרגישה שהעזרה ההדדית בשעות לימודים יודה לה כמעט ואננה . בכתה ט',
 היתה עוד איזה שהיא עזרה הדדית בקרב התלמידים, ולא מן החרות סמויה כזו
 ככל שמתבגרים ;

דבר שני שקורה כיום במחזור הוא, מן הברות קטנות כאלו, כמה וכמה שאינם
 שואפות לגדול, ולקלוט לתוכם חדשים . דבר זה יוצר פער וסחירה, בין "השתוף"
 שלגיו נוצר רעיון האיחוד בין מושבים לקיבוצים . כל חברה כזו נקראת בפיה
 של חברה שניה "סנוביזם", וכך הולך וגדל "ההפרדה" בין כל חברה .
 לסיכום היתי רוצה עוד לומר, - אני ידעת שזה נשמע מאוד חמור, אך זוהי בעיה
 שחיבים לתת עליה את הדעת, ולא לנסות ליהדחיקה" ;

ככל שעולים בכיתות, המצב געשה גרוע יותר . ויפיי דעתי אם גיחן לכך את הדעת
 ונשים דגש למצב, בכיתות הנמוכות יותר בבית הספר (הפרדה פחות ברורה וחזקה
 בין מושבים וקיבוצים - בין חכמים ופחות חכמים), הקשר בכיתות הבוגרות יהיה
 הדוק יותר, מבין יותר וחברי יותר . כך נוכל למחוק מעלינו את התכרות הקט-
 נות, המפורדות והשונות, וליצור חברה גדולה יותר ומלוכדת ושיהופיית יותר ;

מיכל גוסט .

האושד

§ : § : § : § : § : § : § : § : § : §

ישנם אמהות בעולם,
 שכל יום הן שומרות על ילדם,
 ורוצות רק איתו לנסות,
 בלי לבכות, רק לרגע ללסוף את
 ... האושד

הרבה ילדים בעולם,
 רוצים רק לרגע קטן,
 לקום, לעמוד על כסא,
 לנסות, ולגעת בזה
 ... באושד

ישנם אנשים בעולם,
 המנסים בכל יכלתם,
 להתקרב, ואולי רק לרגע
 ל "נגע"
 ... לאושד .

ישנם זקנים בעולם,
 הנשענים והולכים במקלם,
 ורוצים עוד לרגע,
 רק לגעת, לפני ...
 באושד .

זה העולם, ובני האדם,

כולם רוצים ומנסים.

מי יהכנו ... הטורים ? ? ?
-?

... איזה טרט יפה ! שמי נהדר, דרך אגב, האט ראיחם אחרו ?
- אני ??, מה פתאום ? לנו היה אסור לבוא לזה .
- מה ?? כיתה ס', ואסור לכם לבוא לטרטים !

... כן נכה זה !

כמעט תמיד אלו החברה מכפר-הנטיא, שלא יכולים להישחתף, בדיון על טרט
מטריט, שמבקר במשקי הגליל, מכיון שלנו לאתו טרט אסור היה לבוא ;
רציתי לשאול, למה זה ? למה במעין-ברוך מותר להם לבוא לטרטים באופן
קבוע, מגיל הרבה יותר בעיר ? וביפתח ? ובכפר-גילעדי ובנאות ?
מה היא בעצם הסיבה ? האט מנחמים שניהיה מושפעים מטרטים לרעה, ולאחר
שנראה איזה טרט עם רבת, נתחיל להסתובב עם טכינים בכיס ? האט אחרי שנראה
איזה זרב מתנה אהבה, נתחיל גם אנו לעשות כך ? וטמים וכ'ו ?
האט בקיבוצים בסכיבה הברה מתבגרים יותר מהר, או שפשוט אנו קטיי הפיסה ;
למה זה ? אולי משחו סוף סוף יטביר לנו, מדוע זה כך, ואיך נוצר ההבדל
בין הקיבוצים השונים ?

בנודה .

(... ובכן מוטות החינור, מוטלה עליכם משימה ...)

טרט-הן-אני

הצל שמחטה את חיי ,
מסתיר לי את הדרך -
שבו אני הולכת .
איך שום סימן חים ולא מעצורים
מסביבי ובתוכי - רק צל
לאן אפנה ...

הישנם זרכים ששט עוצמים את העינים,
והולכים בלי לצחוק, להרגיש לבכות ??
אולי הן נועדו לחלומות ...
ראני -

מאבדת את עצמי בחוך הצל
שחונק אותי, ומכאיל אותי
כעיוורת ...

ושוכ בעמל רב, הצלחנו להוציא "עלון חברת-הילדים" החמישי לשנה זו, ואשר היגיע כאן לסיומו.

אך בטרם תגמור את הקריאה בו, ותנייהו בסל העתונים, או בסל האשפה (על חשכה את האמרה - "נייר חרמח - לחיל עזרת" !!), רק עוד כמה מלות סיום;

עלון זה יצא לאור דוקא עתה, בזמן זה, ואני חושב שהשמעות לכך היא כפולה!

בימים אלה, שרבה ההתעוררות בחברת-ילדים שלנו. שמורגשת פעילות רב גונית מכל הסוגים. שחבר'ה מוכנים לפעול ולהפעיל, ולחת מזמנם למען חברה טובה יותר, וזאת נוסף לכל יתר החובות המוטלות עליהם, רצוי היה להוציא עלון זה! לפתוח חלון קטן לחוץ תוכנו, שתוכלו להציץ פנימה, ולהסיק מסקנות בעצמכם. המשמעות השניה, שלא פחות חשובה, היא, שרצינו לשחף אתכם, את כולכם, בנעשה בחבות-ילדים. למען תדעו מה הולך, ואולי כך תגבר התעניינותכם והרצון לעזור?!

ובהקשר לתוכן. אחרי התלבטויות, החלטתי להכניס את כל החומר שניתן, ומכך יוצא שבאמת יצא לנו "קצת הרבה דפים", אך גם זה לא נורא, - (שם לב מצד אחד של הדף, לא מודפס כלום כך שתוכל לנצל למטרות ציור, אחרי שגמרת את הקריאה כמובן!) ניסינו להביא כאן סוגים שונים של כתבות, ולהמנע ככל האפשר מלהוציא עוד עלון ביקורתי וקטלני, וממש להפוך עלון זה לחוברת לעינינו חברת-ילדים, על כל הצדדים שבא. ולעתיד אני מקווה שאכן נראה שיפור והתפתחות, וניהיה "מתחרים" לא קטנים ב"דיברי הכתר";

לסיום אני מאוד מקווה שהחשמתם (לסובה), ואפילו נהנתם. ושנזכה לראות המון המון תגובות, מכל הסוגים, למען נדע להטיב ולשפר.

ועוד בקשה אחת, הפעם לא הדפסנו בכמות גדולה, ולכן הנכם מתבקשים, המשפחות, לשלוח לכנים ולחילים בצבא ובשנת-שרות. ומי שיצטרך גיליון נוסף, נשמח לספק לו אחד, אם רק יכניס פתק בתא דואר 161 - עבור ליאור.

ועד העלון הבא להתראות !!

ליאור

